

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ ПОДАТАКА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о размени и узајамној заштити тајних података, потписан у Београду, 12. априла 2018. године, у оригиналу на српском и француском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ
О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ
ТАЈНИХ ПОДАТАКА**

Влада Републике Србије и Влада Републике Француске (у даљем тексту: „стране“),

У жељи да утврде безбедносна правила која би могла да се примене на све договоре о сарадњи или на уговоре који предвиђају размену тајних података које су закључили или ће закључити национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи обе стране, односно физичка или правна лица која су у ту сврху прописно овлашћена у складу са законима и прописима страна,

сложиле су се о следећем:

Члан 1.

Циљ и примена

1.1 Стране предузимају све одговарајуће мере у складу са својим националним законима и прописима и у вези са националним интересима и безбедношћу, како би осигурале заштиту тајних података који се преносе или настају сходно овом споразуму.

1.2 Овај споразум се примењује на било коју размену тајних података између страна или између њихових физичких и правних лица у складу са њиховим националним законима и прописима.

1.3 Овај споразум се може, по одобрењу националних безбедносних органа, користити за размену и заштиту тајних података које су издале међународне организације, а стране размениле. Стране израђују безбедносну гаранцију у области планиране размене.

Члан 2.

Дефиниције

У сврху овог споразума, примењују се следеће дефиниције:

а) **„тајни подаци“** су информације, документи и материјали којима је, без обзира на њихов облик, природу и начин преноса, и независно од тога да ли су израђени или се израђују, додељен степен тајности, и који у интересу националне безбедности и у складу са националним законима и прописима сваке од страна, захтевају заштиту од било какве повреде, уништења, противправног присвајања, откривања, губитка или приступа од стране неовлашћеног лица или неке друге врсте компромитовања;

б) **„национални безбедносни орган“** је државни орган одговоран за општу контролу и примену овог споразума за сваку од страна, као што се наводи у члану 3 овог споразума.

с) **„надлежни безбедносни орган“** је било који овлашћени безбедносни орган или било које друго надлежно тело овлашћено у складу са националним законима и прописима страна на кога је пренета одговорност или је одређено да буде одговорно за примену овог споразума или његовог дела.

д) **„страна давалац“** је страна, укључујући било које органе јавне власти, физичка лица и правна лица, у складу са њеним националним законима и прописима, који уступају тајне податке страни примаоцу.

е) **„уговарач“** или **„подуговарач“** је правно лице или физичко лице које поседује правну способност да преговора и закључи уговоре с тајним подацима;

f) **„страна прималац”** је страна, укључујући било које органе јавне власти, физичка лица и правна лица, у складу са њеним националним законима и прописима, којима се преносе тајни подаци од стране даваоца;

g) **„безбедносни сертификат за физичко лице”** је позитивно решење донето по вршењу безбедносне провере у складу са националним законима и прописима једне од страна, на основу кога се лице овлашћује да има приступ и рукује тајним подацима до степена тајности дефинисаном у том сертификату;

h) **„потребно је да зна”** је принцип према коме приступ тајним подацима може бити дозвољен лицу само у вези са његовим/њеним службеним дужностима или задацима;

i) **„безбедносни сертификат за правно лице”** је позитивно решење донето по вршењу безбедносне провере којим се потврђује да уговарач испуњава услове за руковање тајним подацима у складу са националним законима и прописима страна;

j) **„трећа страна”** означава било коју државу, укључујући било које органе власти, физичка лица или уговараче или било коју међународну организацију која није страна у овом споразуму;

k) **„уговор с тајним подацима”** је уговор, подуговор или пројекат, између два или више уговарача који успоставља и дефинише права и обавезе и садржи тајне податке или укључује приступ тајним подацима;

l) **„страна домаћин”** је страна на чијој територији се одвија посета.

Члан 3.

Национални безбедносни органи

3.1. Национални безбедносни органи које су стране овластиле да буду одговорни за општу примену и одговарајуће контроле свих аспеката овог споразума су:

- за Републику Србију:

Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података;

Немањина 22-26, 11000 Београд, Србија

- за Републику Француску:

Secrétariat général de la défense et de la sécurité nationale (SGDSN)

- Генерални секретаријат за одбрану и националну безбедност -

51, bd de La Tour-Maubourg

75700 Paris 07 SP France

3.2. Национални безбедносни органи се међусобно обавештавају у писаном облику о било којим другим надлежним безбедносним органима који су одговорни за примену споразума.

3.3. Стране се међусобно обавештавају дипломатским путем о свим накнадним променама у вези са својим националним безбедносним органима или надлежним безбедносним органима.

Члан 4.

Безбедносни принципи

4.1. Стране пружају тајним подацима који се помињу у овом споразуму исту заштиту као својим сопственим тајним подацима подударног степена тајности, као што је дефинисано чланом 5. став 2.

4.2. Страна давалац ће:

а) осигурати да тајни подаци буду означени одговарајућом ознаком тајности у складу са националним законима и прописима;

б) обавестити страну даваоца о свим условима за уступање тајних података и о рестрикцијама у коришћењу тих података као и о свим накнадним изменама тајности.

4.3 Страна прималац означава тајне податке које је примила од стране даваоца својом националном ознаком тајности у складу са еквивалентним ознакама тајности дефинисаним чланом 5. став 2.

4.4 Приступ тајним подацима се строго ограничава на држављане страна којима је издат одговарајући безбедносни сертификат за физичка лица и чије дужности подразумевају приступ тим подацима на основу приципа „потребно је да зна.“

4.5. Страна прималац не снижава односно не скида ознаку тајности са тајних докумената које је примила без претходног одобрења стране даваоца у писаној форми.

4.6. Свака страна осигурава примену одговарајућих мера, укључујући инспекције у циљу заштите тајних података који се обрађују, чувају или преносе у комуникационо-информационим системима. Тим мерама се осигурава поверљивост, целовитост, расположивост и, по потреби, непорецивост и веродостојност тајних података, као и одговарајући степен одговорности и могућности утврђивања следа радњи у вези са тим подацима.

4.7 Стране се, без одлагања, међусобно обавештавају о било којој промени у вези са њиховим националним законима и прописима које производе дејство на заштиту тајних података, односно о било којој другој промени која утиче на заштиту тајних података који се размене или створе према овом споразуму. У том случају, стране одржавају консултације, како би испитале могућност евентуалних измена овог споразума. У међувремену, тајни подаци ће бити и даље заштићени у складу са тим условима.

Члан 5.

Ознаке тајности

5.1. Тајни подаци који се уступају према овом споразуму означавају се одговарајућом ознаком тајности у складу са националним законима и прописима страна.

5.2. Следеће националне ознаке тајности су еквивалентне:

Република Србија

Француска

ДРЖАВНА ТАЈНА	TRES SECRET DEFENSE
СТРОГО ПОВЕРЉИВО	SECRET DEFENSE
ПОВЕРЉИВО	CONFIDENTIEL DEFENSE
ИНТЕРНО	(види ниже наведени став 3. и 4.)

5.3. Република Француска обрађује и заштићује податке с ознаком „ИНТЕРНО” које пренесе Република Србија у складу са својим важећим националним законима и прописима који се односе на „DIFFUSION RESTREINTE”.

5.4. Република Србија обрађује и заштићује податке с ознаком „DIFFUSION RESTREINTE” које пренесе Република Француска у складу са својим важећим националним законима и прописима који се односе на заштиту података с ознаком „ИНТЕРНО”.

5.5. Како би се применили еквивалентни стандарди безбедности, на захтев било које стране, свака страна ће доставити све потребне податке у вези са националним законима, прописима и процедурама у области безбедности који се примењују, како би се осигурала безбедност тајних података. Свака страна је сагласна да олакша контакте између својих националних безбедносних органа и надлежних безбедносних органа.

Члан 6.

Приступ тајним подацима

6.1. У сврху приступа тајним подацима степена „CONFIDENTIEL DEFENSE” или „ПОВЕРЉИВО” или вишем, свака страна врши поступак безбедносне провере за издавање безбедносног сертификата за физичко лице у складу са својим националним законима и прописима.

6.2. Стране узајамно признају безбедносне сертификате за физичка и правна лица у складу са чланом 5. став 2. овог споразума.

6.3. У сврху безбедносног сертификата за физичко лице држављанина једне од страна који је боравио или још увек борави на територији друге стране, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган сваке стране, пружа међусобну помоћ у складу са својим националним законима и прописима. Национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган страна, на захтев другог националног безбедносног органа или надлежног безбедносног органа врши процедуру за издавање безбедносног сертификата за физичко лице у складу са националним законима и прописима.

6.4. Национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи, одмах се међусобно обавештавају о променама које утичу на безбедносне сертификате за физичка лица чији су имаоци њихови држављани према овом споразуму, и то у случају одузимања сертификата или снижења његовог степена.

Члан 7.

Ограничење коришћења тајних података

7.1. Страна прималац користи тајне податке само у сврху у којој су јој уступљени и у оквиру ограничења које је навела страна давалац.

7.2. Страна прималац не уступа тајне податке трећој страни без писане сагласности стране даваоца.

7.3. Једна страна не може снизити или скинути степен тајности са података које су стране заједно израдиле у складу са споразумима, уговорима или било којом другом заједничком активношћу нити те податке може пренети трећој страни без претходне писане сагласности друге стране.

Члан 8.

Пренос тајних података

8.1. Стране преносе међусобно тајне податке дипломатским путем или преко безбедних канала које су одобрили њихови национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи, у складу са националним законима и прописима стране даваоца.

8.2. Подаци степена „ИНТЕРНО” или они који се заштићују као подаци „DIFFUSION RESTREINTE” могу се такође пренети поштом или другом доставном службом у складу са националним законима и прописима стране даваоца.

8.3. Тајни подаци се преносе електронским путем у криптованој форми уз коришћење криптографских метода и средстава које су узајамно одобрили национални безбедносни органи односно надлежни безбедносни органи.

Члан 9.

Умножавање, превод и уништавање тајних података

9.1. Сви умножени примерци и преводи носе одговарајуће ознаке тајности и заштићују се као оригинали тајних података. Преводи и број умножених примерака ограничавају се на минимум који је потребан у службене сврхе.

9.2. Сви преводи се означавају оригиналном ознаком тајности и садрже одговарајућу напомену на језику превода која указује да садрже тајне податке стране даваоца.

9.3. Страна прималац не умножава нити преводи тајне податке с ознаком „TRES SECRET DEFENSE” или „ДРЖАВНА ТАЈНА”. Додатни оригинални документи или преводи могу се обезбедити на писани захтев који се подноси страни даваоцу.

9.4. Страна прималац не уништава тајне податке с ознаком „TRES SECRET DEFENSE” или „ДРЖАВНА ТАЈНА”. Ти подаци ће бити враћени страни даваоцу пошто стране процене да више нису потребни или пошто истекне њихово важење.

9.5. Умножавање или превођење тајних података с ознаком „SECRET DEFENSE” или „СТРОГО ПОВЕРЉИВО” дозвољено је само уз писану сагласност стране даваоца.

9.6. Страна прималац уништава тајне податке с ознаком „SECRET DEFENSE” или „СТРОГО ПОВЕРЉИВО”, „CONFIDENTIEL DEFENSE” или „ПОВЕРЉИВО” у складу са националним законима и прописима пошто се процени да више нису потребни.

9.7. У кризној ситуацији када је немогуће заштитити или вратити тајне податке који су пренети или створени у складу са овим споразумом, тајни подаци ће одмах бити уништени. Страна прималац ће, што је могуће пре, обавестити национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган стране даваоца о том уништавању.

Члан 10.

Уговори с тајним подацима

10.1. Пре било какве размене тајних података, национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи стране даваоца, обавештавају писаним путем национални безбедносни орган или надлежни безбедносни

орган стране примаоца, о сваком уговору с тајним подацима. У том писаном обавештењу обавезно се прецизира највиши степен тајности података које садржи уговор с тајним подацима.

10.2. Страна која намерава да закључи или овласти једног од својих уговарача да са уговарачем друге стране закључи одређени уговор с тајним подацима степена „CONFIDENTIEL DEFENSE“ односно „ПОВЕРЉИВО“ или вишег степена провериће код националног безбедносног органа или надлежног безбедносног органа те стране, да ли другоспоменути уговарач поседује одговарајући безбедносни сертификат за правно лице који се захтева ради извршења уговора. Уколико такав сертификат није издат, национални безбедносни орган или одговарајући надлежни безбедносни орган стране примаоца покренуће поступак за издавање безбедносног сертификата за правно лице захтеваног степена.

10.3. Безбедносни прилог саставља се уз сваки уговор с тајним подацима. У овом безбедносном прилогу, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган, стране даваоца прецизираће одредбе о безбедносним захтевима и тајности сваког аспекта или елемента уговора с тајним подацима. Само страна давалац може изменити степен тајности.

Национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган, подноси примерак безбедносног прилога националном безбедносном органу или одговарајућем надлежном безбедносном органу друге стране.

10.4. Пре него што се тајни подаци доставе уговарачима, подуговарачима или могућем уговарачу, национални безбедносни орган односно надлежни безбедносни орган стране примаоца дужан је да:

a) осигура да такав уговарач, подуговарач или могући уговарач и објекти тог правног лица имају способност да адекватно заштите тајне податке;

b) изда објектима правног лица одговарајући безбедносни сертификат за правна лица;

c) изда лицима која врше функције које захтевају приступ тајним подацима одговарајуће безбедносне сертификате за физичка лица;

d) осигура да сва лица која имају приступ тајним подацима буду упозната са својим дужностима и обавезом да заштите податке у складу са националним законима и прописима стране примаоца;

e) изврши безбедносне контроле одговарајућих објеката правних лица у складу са националним законима и прописима.

10.5. Уколико једна страна или један од уговарача намерава да користи привредно друштво друге стране у сврху уговора с тајним подацима, а то привредно друштво је у власништву или под контролом треће стране, о томе ће бити обавештен национални безбедносни орган или одговарајући надлежни безбедносни орган дотичне стране.

Члан 11.

Посете

11.1. Посете које захтевају приступ тајним подацима степена „CONFIDENTIEL DEFENSE“ или „ПОВЕРЉИВО“ или вишег, подлежу претходном одобрењу националног безбедносног органа стране домаћина.

11.2. Када се захтева приступ тајним подацима степена „TRES SECRET DEFENSE“ или „ДРЖАВНА ТАЈНА“, захтеви за посете достављају се дипломатским путем националном безбедносном органу стране домаћина.

11.3. Захтев за посету подноси се националном безбедносном органу или надлежном безбедносном органу стране домаћина најмање 20 дана пре почетка посете. Захтев за посету укључује следеће податке које треба корисити искључиво у сврху посете:

- a) име и презиме посетиоца, датум и место рођења, држављанство и број личне карте или пасоша;
- b) функција посетиоца и име послодавца кога посетилац представља;
- c) спецификација пројекта у коме посетилац учествује;
- d) важење и степен безбедносног сертификата посетиоца;
- e) име, адреса, број телефона/факса, адреса електронске поште и лице за контакт у објекту правног лица које ће бити посећено;
- f) сврха посете, укључујући највиши степен тајности података о којима је реч;
- g) датум и трајање посете; у случају периодичних посета, треба навести укупан временски период које ће оне обухватити;
- h) датум, потпис и стављање службеног штампарија или званично потврђеног електронског потписа националног безбедносног органа или надлежног безбедносног органа – подносиоца захтева.

11.4. У хитним случајевима, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган, могу се договорити о краћем року за подношење захтева за посету.

11.5. Национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи—могу се договорити о списку посетилаца овлашћених да реализују периодичне посете. У почетном периоду њихове реализације, важење тог списка биће највише дванаест (12) месеци, и може бити продужено за наредни период у трајању од највише дванаест (12) месеци. Захтев за периодичне посете подноси се у складу са ставом 2. овог члана. По одобрењу тог списка, посете могу директно уговорати наведена правна лица.

11.6. Свака страна гарантује заштиту личних података посетилаца у складу са својим националним законима и прописима.

11.7. Сви тајни подаци које посетилац прибави, сматраће се тајним подацима према овом споразуму.

11.8. Посетилац ће поштовати безбедносне прописе и упутства стране домаћина.

Члан 12.

Безбедносна сарадња

12.1. Како би остварили и применили сличне стандарде безбедности, национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи ће, на захтев, међусобно доставити податке о својим националним безбедносним стандардима, процедурама и праксама за заштиту тајних података. У том циљу, надлежни органи могу реализовати узајамне посете.

12.2. Национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи, могу се међусобно обавестити о ванредним безбедносним ризицима који могу угрозити размењене тајне податке.

12.3. На захтев, национални безбедносни органи односно надлежни безбедносни органи пружају међусобну помоћ у вршењу процедура безбедносне провере.

12.4. Национални безбедносни органи или надлежни безбедносни органи одмах обавештавају један другог о евентуалним променама у вези са међусобно признатим безбедносним сертификатима за физичка и правна лица.

12.5. Службе безбедности страна могу директно размењивати оперативне и обавештајне податке у складу са овим споразумом, важећим законима и другим прописима обе стране.

Члан 13.

Нарушавање безбедности

13.1. У случају нарушавања безбедности која би за последицу имала неовлашћено откривање, противправно присвајање или губитак тајних податка, односно у случају сумње да се догодило такво нарушавање, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган стране примаоца одмах ће о томе писмено обавестити национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган стране даваоца.

13.2. Национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган стране примаоца, предузима све потребне мере у складу са својим националним законима и прописима, како би умањео последице повреде из става 1. овог члана и спречио будуће повреде. На захтев, друга страна ће пружити одговарајућу помоћ и бити обавештена о поступцима и мерама које су предузете услед те повреде.

13.3. Када се нарушавање безбедности догоди у трећој страни, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни орган стране даваоца, сходно члану 3 овог споразума, одмах ће предузети радње из става 2. овог члана.

Члан 14.

Трошкови

14.1. Примена одредаба овог споразума обично не повлачи никакве посебне трошкове.

14.2. Уколико настану било какви трошкови, свака страна сноси трошкове које направи током примене овог споразума.

Члан 15.

Решавање спорова

Било какав спор који настане у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се искључиво путем консултација и преговора између страна и неће бити упућиван на решавање међународном суду или трећој страни.

Члан 16.

Аранжман за примену споразума

По потреби, национални безбедносни орган или надлежни безбедносни органи страна могу одржати консултације о посебним техничким аспектима у вези са применом овог споразума, и сагласити се да закључе аранжман за примену споразума.

Члан 17.**Завршне одредбе**

17.1. Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од датума пријема последњег писаног обавештења којим стране обавештавају једна другу дипломатским путем да су испуњени захтеви њиховог унутрашњег законодавства за ступање на снагу овог споразума.

17.2. Овај споразум може бити измењен на основу писане сагласности страна. Измене ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.

17.3. Овај споразум се закључује на неодређено време. Било која страна може отказати овај споразум достављањем другој страни писаног обавештења дипломатским путем. У том случају, овај споразум престаје да важи шест месеци од датума када друга страна прими обавештење о отказу.

17.4. У случају престанка важења овог споразума, сви тајних подаци који се размене у складу са овим споразумом наставиће да буду заштићени сходно одредама које су у њему утврђене и, на захтев, враћени страни даваоцу.

Потврђујући наведено, прописно овлашћени представници обе стране потписали су овај споразум и оверили их својим печатима.

Потписано у Београду дана 12.4.2018. у два оригинала, сваки на српском и француском језику, при чему су обе верзије текста споразума подједнако веродостојне.

**За Владу
Републике Србије**

**За Владу
Републике Француске**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о размени и узајамној заштити тајних података садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије која прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за потврђивање Споразума

1. Доношењем Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о размени и узајамној заштити тајних података, Република Србија показује спремност да билатералну сарадњу са Француском унапреди и у сектору безбедности, уз међусобно дефинисан начин размене и заштите тајних података.

2. У Стратегији националне безбедности, Република Србија је дефинисала основна опредељења политике националне безбедности као што је унапређење односа са чланицама Европске уније и чланицама и партнерима НАТО. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови за интензивнију и делотворнију сарадњу са државом која је чланица Европске уније и НАТО.

3. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови заједничког деловања против изазова, ризика и претњи који се односе не само на Републику Србију, већ представљају глобалне изазове, ризике и претње.

4. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови за ефикаснију сарадњу државних органа Републике Србије и Републике Француске у области унутрашњих послова, правосуђа, спољних послова, одбране и служби безбедности као и сарадњу са привредним субјектима са територије друге државе чије пословање се односи на области наменске индустрије и производњу и пружање услуга за потребе безбедносног сектора.

3. Оцена потребних финансијских средстава

За испуњење потребних безбедносно-техничких стандарда за примену овог закона планираће се средства у складу са билансним могућностима Републике Србије, имајући у виду да се ради о пословима из редовне делатности ресорних министарстава и других државних органа.

Међународну сарадњу у области размене и заштите тајних података наша земља је започела закључивањем Споразума између Владе Републике Србије и Организације северноатлантског пакта (НАТО) о безбедности информација и кодекса о поступању („Службени гласник РС - Међународни уговори” 6/11) и Споразума између Републике Србије и Европске уније о безбедносним процедурама за размену и заштиту тајних података („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 1/12). За потребе примене ових споразума формиран је Централни регистар за стране тајне податке у Канцеларији Савета за националну безбедност и заштиту тајних података, као и подрегистри у Министарству спољних послова, Мисији Републике Србије при НАТО у Бриселу и Мисији Републике Србије при Европској унији, Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране и Безбедносно информативној агенцији. Размена тајних података са НАТО и Европском унијом, без обзира на

то, што су споразуми потврђени, отпочела је тек када су Централни регистар и подрегистри у напред наведеним мисијама, министарствима и другим органима формиран и прошли сертификациону посету експертског тима НАТО, а затим и Европске уније.

С обзиром на то, да у нашој земљи већ сада постоје капацитети у оквиру постојећих регистара за размену тајних података, иста процедура која је примењена за потребе размене тајних података са НАТО и Европском унијом биће примењена и са другим државама. То значи, да је за проширивање постојећих регистарских капацитета, уколико они нису довољни, потребан договор српске и друге уговорне стране, а затим и да се реализују сертификационе посете експертских тимова обе државе који ће се уверити да су испуњени сви безбедносни услови за чување тајних података у Централном регистру и подрегистрима у другој држави.

У складу с напред изнетим, указујемо да капацитети за размену тајних података постоје, а да њихово проширивање или отварање посебних регистара у другим органима за тајне податке француске стране представља дуг процес којем претходи одлука обе стране и формирање регистра за шта ће благовремено планирати средства сви органи у оквиру лимита на свом разделу, у складу са планираним обимом размене тајних података.